

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

**nr. 99.205 van 27 september 2001
in de zaak A. 81.968/VII-23.851**

In zake : 1. XXX,
 2. XXX,
 die woonplaats kiezen bij
 advocaat S. VAN EYCK,
 kantoor houdende te 2018 ANTWERPEN,
 Belgiëlei 187

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX en XXX, beiden van XXX nationaliteit, op 14 januari 1999 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 1998 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 juli 1998 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partijen ter kennis gebracht op 10 december 1998;

Gelet op het administratief dossier;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 12 van het Besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 20 oktober 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van dit verslag aan de partijen;

Gezien het verzoek tot voortzetting en de regelmatig gewisselde laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 6 juli 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 22 augustus 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. BENOIT, die, loco advocaat S. VAN EYCK, verschijnt voor de verzoekende partijen, van adjunct-adviseur C. MISSEGHES, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. XXX kwam op 6 oktober 1995 in België aangekomen, en verklaarde zich voor een eerste maal vluchteling op 10 oktober 1995. Haar echtgenoot XXX kwam op 1 augustus 1996 in België aan, en verklaarde zich voor de eerste maal vluchteling op 14 augustus 1996. De twee aanvragen gaven aanleiding tot een beslissing tot weigering van verblijf.

Op 27 mei 1998 verklaarden beide verzoekende partijen zich voor een tweede keer vluchteling;

1.2. Op 10 juli 1998 nam de minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 7 december 1998 bevestigde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing;

De motivering t.a.v. XXX luidt als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 23 september 1998 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de R. taal machtig is, en in aanwezigheid van advocaat, Mr. Stefan Van Eyck.

Betrokkene diende op 14 augustus 1996 een eerste asielaanvraag in dewelke op 19 augustus 1996 werd afgesloten met een beslissing van weigering tot verblijf. Betrokkene tekende tegen deze beslissing geen beroep aan. Op 18 april 1997 werd door de Dienst Vreemdelingenzaken aan betrokkene een bevel betekend om het grondgebied te verlaten. Hij ging hier echter niet op in en diende samen met zijn echtgenote XXX (OV. 4.475.396) op 27 mei 1998 een tweede asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten in .

Betrokkene zou reeds in 1992 zijn land hebben verlaten en zich naar R. hebben begeven waar hij tot zijn vertrek naar België zou zijn gebleven.

Volgens betrokkene, van Joodse afkomst, zouden zijn problemen in het begin van de jaren 1990 begonnen zijn nadat Z. C. in XXX aan de macht kwam. Reeds in 1990 zou betrokkene, om problemen te vermijden, zijn naam hebben gewijzigd tot de meer XXX naam K. In 1993 of 1994 zou betrokkene opnieuw zijn oude naam hebben aangenomen. Op 1 september 1991 zou betrokkene zus in haar woning te T. door een lijfwacht van C. zijn vermoord. Ze zouden haar lijk hebben gevonden door via de ladder van een brandweerwagen het appartement binnen te dringen. Betrokkene en zijn familie zouden bij de politie klacht hebben neergelegd en zouden quasi dagelijks naar de politie zijn gegaan om de vooruitgang van het onderzoek te volgen. Het onderzoek zou echter zonder resultaat zijn gebleven. Ongeveer direct na de moord op zijn zus zou betrokkene dreig telefoons hebben ontvangen waarbij hen gemeld werd dat ze hun klacht moesten intrekken. Deze telefoons zouden geduurd hebben tot betrokkene vertrek naar M. Ook zou betrokkene in zijn land van herkomst verschillende malen door de politie en de mafia zijn opgepakt. In 1992 of 1993 zou betrokkene samen met zijn echtgenote naar M. vertrokken zijn waar hij een werk- en verblijfsvergunning zou gehad hebben. Doch ook in M. zou betrokkene problemen hebben gehad. Zo zou hij er in 1995 bedreigd zijn geworden door personen die verwezen naar hetgeen zijn zus was overkomen. In 1995 zou betrokkene voor één dag naar XXX zijn teruggekeerd om er de begrafenis van zijn moeder mee te maken. Ook in België zou betrokkene problemen hebben gehad. Op 14 november 1997 werd hij in Antwerpen het slachtoffer van een steekpartij. Volgens betrokkene zou hij door XXX zijn neergestoken. Betrokkene beweerde deze personen niet te kennen. Volgens zijn verklaringen is het mogelijk dat de daders dezelfde personen waren als degene waarmee hij reeds in XXX problemen had.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat er tegenstrijdigheden bestaan in de verklaringen van betrokkene omtrent de personen die begin september 1991 zijn zus hebben vermoord. Zo verklaarde betrokkene bij zijn eerste asielaanvraag tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 augustus 1996 dat zijn zus werd vermoord door leden van M., terwijl hij bij zijn tweede asielaanvraag tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal op 23 september 1998 verklaarde dat zijn zus werd vermoord door een lijfwacht van C. Deze verklaringen zijn totaal tegenstrijdig omwille van het feit dat één van de bestaansredenen van de M. het verdrijven van C. was (Minorities in The Republic of XXX. A Pax Christi Netherlands Report, september 1992, p. 59). Uit het door betrokkene neergelegde getuigschrift omtrent de moord op zijn zus wordt vermeld dat zijn zus met een mes werd vermoord met de bedoeling te roven. Dat de moord politiek was geïnspireerd, wordt in het getuigschrift nergens vermeld.

Tijdens zijn eerste asielaanvraag verklaarde betrokkene tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken op 14 augustus 1996 geslagen te zijn door leden van de M. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt blijkt dat op 4 mei 1995 door president S. een decreet werd uitgevaardigd op grond waarvan de M. werden opgeheven en zich dienden te incorporeren in het R. C. (zie Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken. Situatie in XXX dd. 27 juli 1998, p. 15). In november 1995 werd de ex-M. voorman I. samen met ongeveer 250 M. leden gearresteerd (zie Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, infra, p. 16). Ook in de periode kort ervoor (bvb. op 11 september 1995, SWB, SU/2407/F-4, 13 september 1995) werden veel leden van de M. opgepakt met het oog op de presidentiële en parlementaire verkiezingen die in XXX plaatsvonden op 5 november 1995 (zie Transition, 6 september 1996, XXX 'Down with the Centurions', p. 2-3, Keesings Historisch Archief, maart 1996, p. 166-167).

Betrokkene kan bijgevolg een actuele vrees voor de M., of ex-leden ervan, zonder dat hij de bescherming van de autoriteiten kon inroepen, moeilijk staande houden.

Daarnaast verklaarde betrokkene tijdens zijn eerste asielaanvraag voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij na zijn vertrek naar M. nog tweemaal naar XXX terugkeerde namelijk eenmaal in mei 1996 voor de begrafenis van zijn moeder en eenmaal in juni 1996 om 'de laatste zaken te regelen'. Tijdens zijn tweede asielaanvraag verklaarde betrokkene tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal na zijn vertrek naar M. slechts eenmaal te zijn teruggekeerd namelijk om zijn moeder te begraven. Door terug te keren naar zijn land van herkomst wordt de vrees die betrokkene ten aanzien van zijn autoriteiten heeft geuit sterk afgezwakt. Ook blijkt dat aan betrokkene door de XXX autoriteiten op 1 juli 1996 een internationaal paspoort werd afgeleverd hetgeen eveneens de vrees die betrokkene ten aanzien van zijn autoriteiten inroept, ondermijnt. Betrokkene zou ook in R. problemen hebben gehad. Volgens betrokkene zouden deze problemen nauw verband hebben gehouden met de problemen die hij in XXX had. Dit blijkt alleszins niet uit zijn verklaringen voor het Commissariaat-generaal. Zo beweerde hij in M. te zijn afgeperst door XXX die ermee dreigden zijn winkel in brand te steken en hem zouden gezegd hebben dat hun kameraden door zijn toedoen in XXX zaten opgesloten. Nadere details werden door betrokkene omtrent zijn problemen in M. niet verschaft zodat de reden van het afpersingsverhaal bijzonder vaag blijft. Betrokkenes vrees moet, aangezien zijn XXX staatsburgerschap onmiskenbaar vaststaat (hij is in het bezit van een XXX internationaal paspoort afgeleverd op 1 juli 1996), exclusief ten aanzien van zijn land van herkomst worden beoordeeld zodat zijn problemen, hem in R. overkomen in de beoordeling van zijn asielaanvraag niet in acht kunnen genomen worden.

Betrokkene zou trouwens ook in België met XXX problemen hebben gehad als gevolg van hetgeen hem in XXX overkwam. Aangaande die feiten slaagt betrokkene er niet in om het verband te leggen met zijn problemen in XXX. Zo beweerde hij tijdens het interview voor het Commissariaat-generaal eerst zijn aanvallers te hebben herkend, daarna verklaarde hij tijdens hetzelfde interview ze niet te hebben herkend. Tijdens het interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken, naar aanleiding van zijn tweede asielaanvraag, verklaarde hij dan weer dat hij zijn aanvallers in Antwerpen had herkend als zijnde de moordenaars van zijn zuster. Aangezien betrokkene geen duidelijke verklaringen omtrent de aanvallen uitgevoerd op zijn persoon buiten zijn land van herkomst kan geven, kan eerder geconcludeerd worden dat hij, zowel in R. als in Antwerpen, het slachtoffer werd van misdrijven van gemeenrecht.

Betrokkenes problemen van anti-semitische aard situeerden zich in 1991, toen Z. C. in XXX aan de macht kwam. Deze laatste werd echter (op) begin januari 1992 afgezet en op 9 maart 1992 vervangen door een Staatsraad voorgezeten door de huidige president S. (Keesings Historisch Archief, juni 1992, p. 384-386). Uit andere op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie (Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, infra, p. 31-34) blijkt dat de XXX autoriteiten processen hebben aangespannen tegen hooggepaatste personen die destijds hadden meegestreden aan de zijde van C. en in die tijd een leidinggevende rol hadden. Tenslotte blijkt dat de Joodse leiders in XXX het geïsoleerd anti-semitisme in de voorafgaande jaren wijten aan een toestand van algemene instabiliteit en wanorde. De XXX regering spreekt zich duidelijk uit tegen het anti-semitisme en bestrijdt deze praktijk (Country Reports, U.S. Department of State, march 1998, p. 1093). Betrokkenes vrees wordt, door hetgeen hiervoor uiteengezet, sterk afgezwakt.

De door betrokkene neergelegde stukken (kopij internationaal paspoort, verklaring van het 'Congres van de Joodse Religieuze Gemeenten en Organisaties van R.' dd. 6 oktober 1995, getuigschrift afgeleverd aan K. M. dd. 7 april 1992, overlijdensakte K. N. dd. 6 september 1991, kopij fax Joodse Gemeenschap van XXX, ongedateerd) wijzigen niets aan hetgeen hiervoor werd uiteengezet.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de

Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 juli 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren. " .

De motivering t.a.v. XXX luidt als volgt:

"Betrokkene werd verhoord op 23 september 1998 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de R. taal machtig is, en in aanwezigheid van haar advocaat, Mr. Stefan Van Eyck.

Betrokkene diende op 10 oktober 1995 een eerste asielaanvraag in dewelke werd afgesloten door een bevestigende beslissing van weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten op 4 juli 1997. Op 27 mei 1998 diende betrokkene samen met haar echtgenoot XXX (OV. 4.475.396) een tweede asielaanvraag bij de Belgische autoriteiten in.

Betrokkene, van Joodse origine, zou reeds in 1993 XXX hebben verlaten en zich naar M. begeven hebben. Daarna zou ze, om er verzorgd te worden in een zenuwkliek, eenmaal voor één week naar XXX zijn teruggekeerd. Betrokkenes schoonzus zou op 2 september 1991 in haar woning zijn vermoord. Het onderzoek naar de moord zou nog steeds lopende zijn. In september 1991 zouden vier gemaskerde leden van de XXX maffia hun woning zijn binnengedrongen en haar vader hebben vastgebonden en gemarteld. De aanvallers zouden de bedoeling hebben gehad hen geld af te persen. Er zou een onderzoek hieromtrent zijn opgestart dat zeer snel werd afgesloten. Samen met haar echtgenoot zou betrokkene daarna naar M. zijn verhuisd om zich in 1995 naar België te begeven.

De door betrokkene tijdens haar tweede asielaanvraag aangehaalde feiten (moord op haar schoonzus, inbraak in haar ouderlijke woning) werden reeds in het kader van haar eerste bevestigende beslissing van 4 juli 1997 door het Commissariaat-generaal beoordeeld. Bijgevolg kunnen deze feiten niet meer in aanmerking worden genomen.

Omtrent hetgeen haar echtgenoot in Antwerpen is overkomen verklaarde ze niet op de hoogte zijn van de concrete omstandigheden waarin de aanval gebeurde aangezien niemand er haar iets over vertelde. In het kader van het door deze laatste ingediende dringend beroep werd eveneens een bevestigende beslissing genomen.

Ook in hoofde van betrokkene bestaat bijgevolg geen vermoeden dat zij haar land heeft verlaten uit vrees als bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door haar het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 10 juli 1998.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2.1. Overwegende dat in het eerste middel de verzoekende partijen stellen dat de bestreden beslissing werd genomen met miskenning van artikel 63/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) doordat hun dringend beroep dateert van 13 juli 1998, terwijl voornoemde wetsbepaling de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een maximale beslissingstermijn verleent van 30 dagen, die in casu zonder enige verantwoording werd overschreden;

Overwegende dat de termijn zoals voorgeschreven door art. 63/3 van de Vreemdelingenwet geen vervaltermijn is, maar een termijn van orde; dat de loutere miskenning ervan op zich niet wordt gesanctioneerd; dat het eerste middel, indien de verzoekende partijen bij het inroepen ervan enig belang zouden hebben, niet gegrond is;

2.2. Overwegende dat in het tweede middel de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel, het principe "le criminel tient le civil en état", minstens van het recht op verdediging "hangende een strafzaak"; dat dit middel als volgt wordt uitgewerkt:

"Schending motiverings- en zorgvuldigheidsplicht, schending van het principe 'le criminel tient le civil en état', minstens van het recht op verdediging hangende een strafzaak.

1. Wat betreft de beweerde tegenstrijdigheden omtrent de verklaringen m.b.t. de moord op zijn zus weze opgemerkt dat eerste verzoeker NOOIT absoluut verklaard heeft te weten wie dat nu exact zou hebben gedaan; steeds heeft hij desbetreffend vermoedens geuit. De beoordeling van de Commissaris-generaal is niet terecht gemotiveerd en onzorgvuldig wanneer voorbijgegaan wordt aan die 'vermoedens' en de wijze waarop verzoeker zijn vermoedens heeft geuit, nl. nooit op een absolute wijze. Hierdoor gaat men voorbij aan de essentie, nl. dat betrokkenen slachtoffer waren van geweldpleging omwille van hun Joodse origine waarbij ook na bewuste moord bedreigingen werden geuit precies met de bedoeling de klacht bij de politie te doen intrekken.

2. De bedreigingen waarover sprake werden bovendien in België voortgezet en meer nog werd eerste verzoeker op 14 november 1997 alhier slachtoffer van een nieuwe aanslag. Ook na deze aanslag werd hij telefonisch bedreigd; wat dat betreft heeft eerste verzoeker gesteld dat hij meende ook hier de belagers van zijn zus te hebben herkend. Om hierover uitsluitsel te bekomen werd ter gelegenheid van het verhoor d.d. 23 september 1998 expliciet verzocht om een beslissing te treffen waarbij zou gesteld worden dat diende gewacht op het strafonderzoek alhier nog steeds lopende; also zou het strafdossier kunnen bijgebracht worden met eventueel het bewijs van het voorgaande cfr. het begrip 'le criminel tient le civil en état' en de rechten van verdediging. Zolang het onderzoek aan de gang is is het nl. geheim, heeft betrokkene geen inzage en dient hij te wachten om copie te kunnen nemen. Hierover wordt in de bestreden beslissing niets gesteld; enkel wordt zeer voorbarig en zonder afdoend bewijs gesteld dat zowel in R. als in Antwerpen betrokkene slachtoffer werd van 'misdrijven van gemeen recht'.";

Overwegende dat de bestreden beslissing een bestuurlijk karakter heeft en geen jurisdictionele beslissing is; dat het beginsel van de rechten van de verdediging dan ook in principe niet van toepassing is;

Overwegende dat, wat het eerste onderdeel betreft, de verzoekende partijen stellen dat XXX nooit absoluut zou verklaard hebben te weten wie voor de moord op zijn zus verantwoordelijk was; dat uit de verslagen van het verhoor bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het verhoor bij de commissaris-generaal blijkt dat betrokkene, in tegenstelling tot hetgeen nu wordt beweerd, geen loutere vermoedens heeft geuit, maar integendeel zeer affirmatief was; dat de in de bestreden beslissing weergegeven tegenstrijdigheden wel degelijk gebaseerd zijn op de verklaringen van de tweede verzoekende partij, zoals deze blijken uit het administratief dossier;

Overwegende dat de verzoekende partijen in een tweede onderdeel stellen dat de commissaris-generaal voorbijgaat aan de essentie van hun vluchtelingenrelaas, m.n. hun Joods-XXX afkomst; dat een eenvoudige lezing van de bestreden beslissing volstaat om vast te stellen dat de commissaris-generaal wel degelijk rekening heeft gehouden met dit gegeven: dat zijn beslissing op dit punt afdoende gemotiveerd is; dat de bestreden beslissing blijkt te zijn genomen in overeenstemming met de wetbepalingen betreffende de motivering van de bestuurshandelingen, aangezien zij aldus de feitelijke en juridische overwegingen vermeldt die eraan ten grondslag liggen; dat die motivering de beslissing blijkt te kunnen dragen en bijgevolg afdoende en deugdelijk is;

Overwegende dat, wat het tweede onderdeel betreft, het beginsel “le criminel tient le civil en état” enkel geldt indien omtrent dezelfde feiten een burgerlijke vordering voor de burgerlijke rechter volgens de regels van het privaatrechtelijk procesrecht wordt ingesteld, of wanneer deze burgerlijke vordering samen met de strafvordering voor het strafrecht wordt ingesteld; dat het dringend beroep zich evenwel situeert in een administratieve beroepsprocedure, die niet kan worden gelijkgesteld met een rechtspleging voor een administratief rechtscollege en zeker niet met die gevolgd voor de burgerlijke rechter; dat een dringend beroep bij de commissaris-generaal geen burgerlijke rechtsvordering is in de zin van artikel 4 van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering; dat het tweede middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partijen geen gegrond middel tot nietigverklaring hebben aangevoerd; dat derhalve de beroepen tot nietigverklaring worden verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op veertienduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partijen, elk voor de helft.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig september tweeduizend en één, door

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	L. JOLIE,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

L. JOLIE.

E. BREWAEYS.